

**2/2016. számú
Kari Iránymutatás**

**a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015. (XI. 10.) IM rendelet
31. §-ának értelmezéséről**

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban Vht.) 250. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve az alábbi iránymutatást hozta.

Az iránymutatás célja a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015. (XI. 10.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 31. §-ának egységes alkalmazása a teljesen vagy részben eredményes végrehajtási eljárásokban az önálló bírósági végrehajtót megillető behajtási jutalék számítására vonatkozóan.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság és több munkáltató a Rendelet hatályba lépéséről szóló 31. §-ának egyértelmű és az érdekelt felek által közösen meghatározott értelmezése érdekében egyeztetést kezdeményezett.

A jogértelmezési probléma megszüntetése érdekében a Vht. 250. § (3) bekezdése értelmében, a Vht. 250. § (2) bekezdés 33. pontja szerinti kötelező iránymutatás kerül kiadásra.

A Rendelet 31. §-ának értelmében a rendeletet nem csak a hatálybalépését – 2015. december 11. napját - követően indult (végrehajtóhoz érkezett) végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni, hanem a hatálybalépésének időpontjában folyamatban lévő eljárásokban is, a hatálybalépését követően tett, díjfizetési felhívásra, díjjegyzék elkészítésére irányuló végrehajtói intézkedés során.

Azok a végrehajtási eljárások, melyek a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet (a továbbiakban: VÜSZ.) 33-34. §-ai alapján befejezésre kerültek, nem folyamatban lévő végrehajtási eljárások, tehát ezen eljárásokra – díjjegyzék elkészítésére irányuló végrehajtói intézkedésre sem – nem vonatkozik a Rendelet 31. §-a.

A jogi szabályozás alapján megállapítható, hogy többek között az adós nyugdíjára a Rendelet **hatályba lépését megelőzően foganatosított és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által visszaigazolt letiltások** (ideértve a más követelések jogcíme vagy benyújtásának időpontja miatt levonásra „sorba állított” letiltásokat is) esetén **a végrehajtási eljárások a VÜSZ. 34. § e) pontja szerinti olyan befejezett végrehajtási ügyek, amelyekre a Rendelet 15. § szerinti, a behajtási jutalék mértékére vonatkozó szabályozásának hatálya nem terjed ki.**

Ezen végrehajtási eljárásokban foganatosított letiltások alapján adós nyugdíjából a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által levont összeg után járó behajtási **jutalék mértékének meghatározását még a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet** 19. § szabályozása szerint kell elvégezni.

Amennyiben a fent említett ügyek bármely okból újra indulnának, úgy a jövőbeni díjfizetésre a Rendelet megfelelő szabályai alkalmazandóak. A letiltás módosítása során az ügyviteli rendszer által biztosított **„Felhívás - letiltás módosítására”** kialakított nyomtatvány használendő.

Tájékoztatom ezért T. Végrehajtó Kolléganőket és Kollégákat, hogy az adósok nyugdíjára foganatosított, eredményes letiltások esetén részükre járó behajtási jutalék mértékét a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság a fent kifejtettek szerint állapítja meg. Kérem, hogy a konkrét végrehajtási eljárásokban a Nyugdíjfolyósító Igazgatósághoz benyújtott, a behajtási jutalék mértékének a Rendelet szabályozása szerinti mértékben, 2015. december 11. napjától történő módosítása iránti felhívásukat vonják vissza, illetve amennyiben azokat a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság az érintett végrehajtók részére visszaküldi, úgy azt saját hatáskörben kezeljék.

Budapest, 2016. március 31.

2.37

Magyar Bírósági Végrehajtói Kar
Dr. Petrik Béla
Hivatalvezető



Az iránymutatást a Vht. 253/C. § (2) bekezdésben foglalt jogkörömben eljárva jóváhagyom.

Budapest, 2016. **2016 JÜN 15**



Dr. Trócsányi László
igazságügyi miniszter

